

ikke laaner til deres Drift, og at de paa-lægger sig den største Resignation med Hensyn til Formueanbringelse, saaledes at det ikke sker ved Laan. Længe før der overhovedet var nogen Valutakommission, har Regeringen arbejdet herpaa, det har netop været det store Hovedformaal, Regeringen har sat sig og bestandig arbejdet hen imod, hvilke Bestræbelser nu i Virkeligheden er lykkedes saa godt. Dernæst peger man ogsaa paa Nødvendigheden af, at Importen formindskes, og man peger paa, at det skulde være Regeringens Op-gave at træffe Foranstaltninger i saa Henseende, uden at man dog kommer ind paa det, der er nødvendigt for Landets Økonomi. Se, til dette Formaalets Opnaaelse tjener netop disse Love, som vi begyndte at diskutere i Gaar, og ved hvilke Hovedopgaven netop er den at foretage en saadan Fordyrelse af det, man kan kalde Luksusvarer eller i hvert Fald Varer, der er unødvendige for Landets Økonomi, at Forbruget af dem nedsættes. Jeg hørte med megen Interesse paa det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i Gaar; det var i Virkeligheden Pindemad for det ærede Medlem, det, der her var forelagt, og naar nu Socialdemokratiets Ordfører faar Ordet og fremhæver, at der skal træffes omfattende Foranstaltninger af en ganske anden Karakter, venter jeg, at man saa endelig en Gang faar at vide, hvad det er for Foranstaltninger; thi endnu har man aldrig faaet det at vide; man er bange baade for Silken og Tobakken og Hattene, og jeg ved ikke hvad, og jeg venter derfor med megen Interesse at høre, hvad det er for Varer, man nu vil importregulere. Jeg tror, Forskellen paa den Importregulering, de Herrer ønsker at foretage, og den Vej, Regeringen har foreslaaet at gaa, er den, at medens de Herrer for at nævne et Eksempel vil tvinge mig til, naar jeg før har købt et Pund, nu kun at købe et halvt Pund, idet jeg altsaa faar dette halve Pund for den halve Pris, gaar den Regulering, Regeringen har foreslaaet, i Virkeligheden ud paa at fordyre Varen, saaledes at jeg selv personlig foretager denne Rationering efter, hvad jeg har Eyne til, og nøjes jeg med det halve Pund, kommer jeg heller ikke til at betale mere for det end ved den Rationering, som de Herrer vil foreslaa . . . (L. Rasmussen: Ikke det?). Saadan tager jeg rent praktisk paa det . . . (L. Rasmussen: Det var Pokkers!). Ja, jeg tror, at den Regulering, hvorved den enkelte selv kommer til at sætte sig paa Ration, er den, der virker mest tiltalende

for Befolkningen, og den, der gør mindst Skade udadtil.

Jeg skal overfor dette som overfor hele det Lovgivningsarbejde, Regeringen har staaet i Spidsen for, udtale mit Partis Anerkendelse og Paaskønnelse, og jeg kan tilsige Regeringen ubetinget Støtte til Fortsættelse af dette Arbejde til Fæstnelse og Styrkelse af den Balance, som jeg nu tror vil være opnaaet, naar Regnskabet en Gang foreligger. Det vil ogsaa være nødvendigt i det hele taget at være meget opmærksom paa, at Udgifterne maa holdes nede og helst bringes længere ned, end de er i Øjeblikket, for selv et Budget, der — jeg vil gentage det — efter min Mening vil komme til at ligge omkring ved 430 Mill. Kr., er for højt, og det er ogsaa nødvendigt at komme ned, fordi Skatterne i Virkeligheden er for høje. Derfor er en fortsat Besparelse nødvendig, en Politik, der kunde have til Motto: at sætte Stævne efter Eyne. Det er i Virkeligheden den Politik, Venstre har fulgt, og som fremdeles vil blive fulgt, og som det er nødvendigt at føre for at komme til en sund Økonomi her i Landet.

Men hvordan bliver nu denne Politik bedømt fra Oppositionens Side, naar de rejser ud i Landet eller holder deres Taler her i Rigsdagen? Ja, saa faar man jo en Fremstilling, som er rent ud haarrejsende, og som i Virkeligheden kun har grumme lidt med de faktiske Forhold at gøre. Jeg skal først henvende nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Rode og det radikale Parti for saa senere at gøre nogle Bemærkninger til Socialdemokraterne, som jeg ganske særlig vil henvende til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen. Det ærede Medlem Hr. Rode har ifølge Referat i et radikalt Blad talt om den store Gevinst, som denne Regering har modtaget, da den traadte til. Jeg skal nu gemme den store Gevinst lidt, til jeg naar til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, men det ærede Medlem Hr. Rode har endvidere sagt, at foruden at vi modtog en stor Kassebeholdning, modtog vi „et vel tilrettelagt Budget, der var holdbart og kunde føre til Balance, om det blev efterfulgt“. Nu gad jeg vidst, hvad det er for et Budget. Det kan jo kun være Budgettet for 1920—21, og hvis jeg nu vilde bruge et skarpt Udtryk, vilde jeg sige, at det var en fuldstændig Karikatur af et Budget. Der var budgetteret med runde Tal en Udgift paa 286,5 Mill. Kr., og Regnskabet viste en Udgift paa 555 Mill. Kr. Mon nu det var Venstres Skyld, at det gik saadan op? Jeg skal nævne lidt af dette Budget. Der var budgetteret et Underskud